

Съ тѣзъ слова
подзе се изведнѣжъ нечакана мѣлва
и препирни. На две полвини раздѣлени
едни се други тѣ отрупваха съ укоръ.

Трѣбва да се отбележи, че Славейковъ не е успѣлъ тѣй конкретно и убедително да представи сблъскването на враждуващитѣ страни, тѣхното незабелязано разгорещяване, което се превръща въ буйна свада. Въ първата пѣсень тя дори не е достатъчно обоснована. Въ Оборище е сравнително по-подготвена съ речитѣ на Войводата, Брадестила, Попъ Матей и Младена, безъ да е дадена треската, напрежението на масата. У Мицкѣевича действащитѣ лица сж повече, тѣ сж и силно индивидуализирани, макаръ и съ откъслечни, но много характерни фрази. Въ свадата ние виждаме кръстосването на много удари, чувствуваме многоликия образъ на колектива. У Славейкова буйната врѣва — особено нейнитѣ масови прояви — е повече описана, у Мицкѣевича тя е живо, динамично представена.

Интересна е една малка подробностъ. — Въ горещината на скарването — у Мицкѣевича само единъ остава невъзмутимъ: стариятъ, мъдриятъ Мацекъ:

Maciek stary w pośrodku jeden sedział niemy,
j jedna głowa jego była nieruchoma.

На него въ Кървава пѣсень съответствува стариятъ Дивисилъ:

Единъ замислено срѣдъ общата мѣлва —
спокойно Дивисилъ седѣше, отъ слова
несвѣсни и съвсемъ почти че незасегнатъ.

Личи, че въ начина, по който сж дадени